NORAKSTS
Lieta Nr. A42746009
(A3150-10/1)

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 29.martā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Freimane,

piedaloties pieteicējas *S.S.* pārstāvim *A.R.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *S.S.*, personas kods */personas kods/*, (turpmāk – pieteicēja) pieteikuma par Rīgas Domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2009.gada 12.marta lēmuma Nr. D57/10-6/1009 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 30.janvārī Rīgas Domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes (turpmāk – RPP CPP) inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. D57 107210793 par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[10] panta piektās daļas 11.punktā paredzēto pārkāpumu un nolēma transportlīdzekļa vadītājam, kas neatradās pārkāpuma izdarīšanas vietā, uzlikt naudas sodu 30 (trīsdesmit) latu apmērā.

[2] Iesniegumā RPP CPP priekšniekam pieteicēja lūdza atcelt lēmumu par viņas sodīšanu, savukārt 2009.gada 12.martā, izskatot iesniegumu, RPP CPP priekšnieks nolēma atstāt negrozītu 2009.gada 30.janvāra lēmumu.

RPP CPP priekšnieka lēmumā norādīti turpmāk minētie apsvērumi.

[2.1] 2009.gada 30.janvārī tika fiksēts, ka transporta līdzeklis ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* ir novietots stāvēšanai Rīgā pretī Antonijas ielas 14.namam, pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr. 571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 135.11.punktu.

[2.2] Saistībā ar ūdensvada rekonstrukciju E.Melngaiļa ielā un nolūkā uzlabot satiksmes plūsmu Antonijas ielā posmā no Dzirnavu ielas līdz E.Melngaiļa ielai no 2009.gada 26.janvāra ir organizēta divvirzienu satiksme un ierobežota transportlīdzekļu apstāšanās.

[2.3] Pārkāpuma faktu pierāda gan normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā sastādītais protokols, gan arī pārkāpuma vietā un brīdī uzņemtās fotogrāfijas.

[2.4] Par konkrēto pārkāpumu paredzēts tikai viens soda veids un apmērs, tādēļ nav nepieciešams vērtēt lietas apstākļus, lai pamatotu soda apmēru.

[3] 2009.gada 14.aprīlī tiesā saņemts pieteicējas pieteikums. Ar tiesneses lēmumu ierosināta lieta par Rīgas Domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2009.gada 12.marta lēmuma Nr. D57/10-6/1009 atcelšanu. Prasījums par morālā kaitējuma atlīdzināšanu Ls 1000 apmērā atteikts pieņemt ar spēkā stājušos Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 24.augusta lēmumu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[3.1] Pārsūdzētais lēmums satur vien likumu citējumus un deklaratīvas frāzes, tādēļ nav saprotams, kā lēmuma saturs var tikt attiecināts uz izskatāmo gadījumu. Atbildētājs lēmumā nav analizējis lietas apstākļus pēc būtības saistībā ar pieteicējas iebildumiem, tādēļ iesniegums pēc būtības nav izskatīts.

[3.2] Pieteicējai nav katru rītu jāveic papildu izpētes pasākumi, lai precizētu un detalizēti pētītu katras ielas satiksmes regulējuma īpatnības. Zīmes izvietojums sodīšanas dienā neatbilda 1968.gada 8.novembra Konvencijas par ceļa zīmēm un signāliem 6.panta 1.punkta prasībām. No fotogrāfijām redzams, ka patlaban, kad ir atklāta vēl viena no notikuma brīdī aizklātajām apstāšanās aizlieguma zīmēm, pašvaldības policijai vairs nav jācīnās par šī aizlieguma ievērošanu. Acīmredzami, ka notikuma dienā notikušajā, pat ja tajā formāli būtu administratīvā pārkāpuma sastāvs, pieteicēja nav vainojama.

[4] Paskaidrojumā tiesai Rīgas pašvaldības policijas pārstāvis pieteikumu neatzīst un paskaidro turpmāko.

[4.1] Pieteicējai kā transporta līdzekļa vadītājai saskaņā ar CSN 4. un 272.punktu pirms vai tūlīt pēc automašīnas novietošanas stāvēšanai bija jāpārliecinās, vai netiek pārkāpti ceļu satiksmes noteikumi.

[4.2] No lietā esošām fotogrāfijām konstatējams, ka pārkāpuma izdarīšanas brīdī aizklātas bija nevis 326.ceļa zīmes, bet citas ceļa zīmes.

[4.3] Pieteicējas norādītais apstāklis, ka ceļa zīme izvietota nepietiekami pārredzami, nevar kalpot par pamatu atbrīvošanai no administratīvās atbildības, jo zīmes bija izvietotas atbilstoši izstrādātai un saskaņotai ceļu satiksmes organizācijas shēmai.

[5] Pieteikuma papildinājumā pieteicēja norāda, ka iestāde nav izteikusies par to, ka tā atsaka sniegt pieteicējai jebkādu apmierinājumu Administratīvā procesa likuma izpratnē, lai gan pieteicēja to bija lūgusi. Iestāde faktiski atteikusies veikt arī savas darbības tiesiskuma pārbaudi – noskaidrot, kādā veidā ir mainīta apstāšanās un stāvēšanas kārtība strīdus gadījuma vietā.

[6] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis pieteikumu uzturēja un paskaidroja, ka ceļa zīmes ir jāizvieto tā, lai vadītāji, kam tās domātas, varētu tās viegli un savlaicīgi atpazīt. Lēmums nesatur argumentāciju par pieteicējas norādīto. Antonijas ielā posmā no E.Melngaiļa ielas līdz Dzirnavu ielai ir četri dažādi stāvēšanas režīmi. Atbildētājs nav pierādījis to, ka mašīnas novietošanas brīdī zīme tur ir bijusi, un no atbildētāja paskaidrojuma izriet, ka zīmes tur visu laiku ir mainītas. Apšaubāmi ir tas, ko uzskata par nākamo krustojumu. Nākamais

atbildētāja ieskatā ir krustojums ar Dzirnavu ielu. Tajā pašā laikā redzams, ka zīme dublējas vietā, kur var izbraukt no Antonijas ielas 20.nama. Tāpēc šajā gadījumā pieteicējai varēja rasties maldīgs priekšstats.

Motīvu daļa

[7] Noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka pieteikums ir noraidāms.

[8] Lietā konstatēti turpmāk norādītie faktiskie apstākļi.

[8.1] 2009.gada 30.janvārī RPP CPP inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. D57 107210793 par to, ka plkst. 13:20 transporta līdzeklis Renault, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/,* bija novietots stāvēšanai Rīgā, pretī Antonijas ielas 14.namam, 326.ceļa zīmes darbības zonā, neievērojot CSN 135.11.punktā noteiktās prasības, un transportlīdzekļa vadītājs ir izdarījis LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 11.punktā minēto administratīvo pārkāpumu. Transportlīdzekļa vadītājam, kas neatradās pārkāpuma izdarīšanas vietā, nolēma uzlikt naudas sodu 30 latu apmērā (lietas 57.lapa).

[8.2] Lietai pievienotas pārkāpuma konstatēšanas brīdī un vietā uzņemtās fotogrāfijas (lietas 58.lapa).

[8.3] 2009.gada 2.marta iesniegumā pieteicēja norāda, ka, iebraucot no E.Melngaiļa ielas Antonijas ielā, nepamanīja ceļa zīmi Nr. 326, kura bija novietota tā, ka jebkuram vadītājam to būtu grūti ieraudzīt. Turpinot braukt pa Antonijas ielu, ievēroja, ka ceļa zīmes Nr. 326, kuras bija pirms tam izvietotas un redzamas, ir apklātas ar melnu materiālu. Šo aizklāšanu vērtēja kā aizlieguma atcelšanu. Ielas labajā pusē jau bija novietotas vairākas automašīnas, līdz ar to secināja, ka stāvēšana ir atļauta. Pusdienlaikā ievēroja, ka ielas labā puse bija pilna ar automašīnām, kas liecināja, ka viņa nav vienīgā ar pārliecību, ka šeit atļauts novietot automašīnas. Vakarā, dodoties mājup, par lielu pārsteigumu uz automašīnas stikla bija novietots protokols. Vairākas sekojošās dienas novēroja, ka policisti, labi zinot, ka cilvēki kļūdās un notiek pārpratums, nevis satiksmes noteikumu pārkāpums, neveica nekādas darbības, lai izlabotu neveiksmīgi noteikto satiksmes regulējumu. Veicot krustojuma apskati, kur ir novietota ceļa zīme Nr. 326, pieteicēja secināja, ka šī zīme ir attiecināma un var būt pilnvērtīgi redzama gājējiem, nevis autovadītājiem, kuri veic pagriezienu no vienvirziena ielas kreisās puses. Zīme novietota Antonijas ielas pašā galā, ielas labajā pusē, vismaz 3 m augstumā un precīzi ar sānu pret to braucamo joslu, no kuras tiek izdarīts pagrieziens. Nav sagaidāms, ka vadītājs intensīvas satiksmes apstākļos to varētu pamanīt (lietas 7.lapa).

[8.4] No Rīgas Domes Satiksmes departamenta ir izprasīta un saņemta ceļa zīmju izvietojuma shēma Antonijas ielas posmā no E.Melngaiļa ielas līdz Dzirnavu ielai, kāda tā bija 2009.gada 30.janvārī (lietas 70.-71.lapa).

[9] Lietā ir pārsūdzēts lēmums, ar kuru pieteicēja ir saukta pie administratīvās atbildības par LAPK 149.[10] panta piektās daļas 11.punktā paredzēto pārkāpumu, piemērojot naudas sodu 30 latu apmērā.

Minētā tiesību norma paredz, ka par stāvēšanu 326.ceļa zīmes darbības zonā uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.

[10] No lietas materiāliem (administratīvā pārkāpuma protokola un lietā esošajām fotogrāfijām) konstatējams, ka pieteicēja automašīnu bija novietojusi stāvēšanai Antonijas ielas labajā pusē, skatoties no E.Melngaiļa ielas, pretī Antonijas ielas 14.namam. Saskaņā ar ceļa zīmju izvietojuma shēmu ([8.4]) šī ceļa posma sākumā (posmā no E.Melngaiļa ielas līdz Dzirnavu ielai) labajā pusē atradās 326.ceļa zīme „Apstāties aizliegts".

CSN 290.punkts paredz, ka 326.zīmes darbība attiecas uz to ceļa pusi, kurā tā uzstādīta. Savukārt 291.punktā paredzēts, ka 326.zīmes darbība ir spēkā no tās uzstādīšanas vietas līdz tuvākajam krustojumam aiz zīmes. Zīmju darbības zona nebeidzas vietās, kur uz ceļa izbrauc no blakusteritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u.tml.).

Ņemot vērā minēto, pamatoti secināts, ka pieteicējas automašīna bija novietota stāvēšanai 326.ceļa zīmes darbības zonā, tādējādi neievērojot CSN 135.11.punktu, kas paredz, ka aizliegts apstāties un stāvēt 326.ceļa zīmes darbības zonā.

[11] Vērtējot pieteicējas argumentu, ka E.Melngaiļa ielas un Antonijas ielas krustojumā uzstādītā 326.ceļa zīme nebija pamanāma, tiesa norāda, ka saskaņā ar pieteicējas iesniegto fotogrāfiju, kura uzņemta no automašīnas salona tieši pirms nogriešanās pa kreisi uz Antonijas ielu (lietas 12.lapa), ceļa labajā malā esošā ceļa zīme ir redzama. Fotogrāfijā šīs zīmes nozīmi pilnībā gan neļauj identificēt gaismas efekts, tomēr, ievērojot pienācīgu rūpību, kas būtu pamatoti prasāma no transportlīdzekļa vadītāja, pieteicējai, arī esot vienvirziena kustībai paredzētās E.Melngaiļa ielas kreisajā malējā joslā, bija iespējams izvēlēties tādu braukšanas trajektoriju, lai pirms nogriešanās uz Antonijas ielu spētu atpazīt konkrēto ceļa zīmi. Proti, no pieteicējas pozīcijas uz brauktuves pati ceļa zīme bija redzama, bet, ja tās atpazīšanu traucēja gaismas faktori vai nelielais leņķis, tad bija iespējams pagrieziena manevram izvēlēties tādu trajektoriju, lai zīmi saskatītu labāk. Vēl jo vairāk tas no pieteicējas bija sagaidāms, ņemot vērā viņas nolūku attiecīgajā ceļa posmā atrast stāvvietu, tādēļ viņai bija īpaši jāpārliecinās, vai automašīnas novietošanu stāvēšanai nekas neaizliedz.

Savukārt uz pieteicējas argumentu par to, ka ar plēves materiālu bija aizklāta viena no 326.ceļa zīmēm, kas atradās posmā starp E.Melngaiļa un Dzirnavu ielu, tādējādi maldinot, ka apstāšanās aizliegums ir atcelts, tiesa norāda, ka ielas posma vidusdaļā uzstādītās 326.ceļa zīmes mērķis bija pārtraukt pirms šīs zīmes esošās 532.ceļa zīmes „Stāvvieta" darbību, tādējādi atjaunojot apstāšanās aizliegumu. Taču, kā liecina ceļa zīmju izvietojums ([8.4]), aizklāta bija gan ceļa posma vidū esošā 326.ceļa zīme, gan pirms tās esošā 532.ceļa zīme, tādējādi pārkāpuma fiksēšanas dienā uz visu ceļa posma labo malu attiecās

tā 326.ceļa zīme, kas bija uzstādīta Antonijas ielas galā tūlīt aiz krustojuma ar E.Melngaiļa ielu. Turklāt tiesas ieskatā pieteicējai, redzot, ka ceļa posma vidū esošā zīme ir aizklāta, bija jāapzinās, ka viņai jāņem vērā tās ceļu satiksmes režīma prasības (tās ceļa zīmes), kuru darbība sākās jau pirms tam.

Līdz ar to lietā pamatoti konstatēts, ka pieteicēja ir izdarījusi LAPK 149.[10] panta piektās daļas 11.punktā paredzēto pārkāpumu.

[12] Saskaņā ar LAPK 21.panta pirmo daļu, ja izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kas pilnvarota izlemt lietu, var atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Ar 2009.gada 28.maijā pieņemtajiem likuma grozījumiem, kas stājās spēkā 2009.gada 18.jūnijā, LAPK 21.panta otrajā daļā vārds „desmit" aizstāts ar „trīsdesmit", līdz ar to šobrīd LAPK 21.panta otrā daļa paredz, ka ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz trīsdesmit latus un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu.

LAPK 8.panta otrajā daļā paredzēts, ka aktiem, kas mīkstina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem vai atbrīvo no tās, ir atpakaļejošs spēks, tas ir, tie attiecas arī uz pārkāpumiem, kas izdarīti pirms šo aktu izdošanas.

Tā kā 2009.gada 18.jūnijā spēkā stājušies grozījumi LAPK 21.panta otrajā daļā paredz iespēju atbrīvot no administratīvās atbildības, ja par ceļu satiksmē izdarīto pārkāpumu paredzētais naudas sods nepārsniedz trīsdesmit latus, tad saskaņā ar LAPK 8.panta otrajā daļā noteikto šie grozījumi attiecas arī uz 2009.gada 30.janvārī izdarīto pārkāpumu, jo par to paredzētais naudas sods ir tieši 30 lati. Līdz ar to tiesai minētie grozījumi jāņem vērā, izskatot šo lietu.

[13] Kā jau norādīts, par pieteicējas pārkāpumu paredzētais sods ir 30 latu, turklāt lietā nav ziņu, ka pieteicējas izdarītais pārkāpums būtu radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai. Tomēr, izvērtējot konkrētā pārkāpuma raksturu un apstākļus, tiesa atzīst, ka izdarītais pārkāpums nav uzskatāms par maznozīmīgu. Jāņem vērā, ka pārkāpums izdarīts Rīgas pilsētas centrā darba dienas (piektdienas) laikā, kad satiksme mēdz būt intensīva. Turklāt norādāms, ka saskaņā ar atbildētāja minēto un arī ar ceļa zīmju izvietojuma shēmā norādīto (ceļa zīme Nr. 302 „Braukt aizliegts" un Nr. 732 „Apbraukšanas ceļa virziens") E.Melngaiļa ielas posms aiz krustojuma ar Antonijas ielu bija satiksmei slēgts, tādējādi novirzot papildu transporta līdzekļu plūsmu uz Antonijas ielu, savukārt attiecīgajā Antonijas ielas posmā atļauta divvirzienu satiksme (aizklāta ceļa zīme Nr. 501 „Vienvirziena ceļš" un ceļa zīme Nr. 301 „Iebraukt aizliegts" attiecīgajos ielas galos). Līdz ar to stāvēšanai neatļautā vietā novietots transporta līdzeklis daudz vairāk traucē citus satiksmes dalībniekus, nekā tas būtu vietās ar mazāku satiksmes intensitāti.

[14] Saskaņā ar LAPK 32.pantu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto

pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

LAPK 149.[10] panta piektā daļa, pēc kuras pieteicēja saukta pie atbildības, paredz tikai vienu soda veidu un apmēru – naudas sodu 30 latu apmērā. Līdz ar to, kā norāda arī atbildētājs, konstatējot šo pārkāpumu, nav nepieciešams vērtēt LAPK 32.pantā minētos apstākļus, lai pamatotu soda apmēra izvēli. Ņemot vērā teikto, pieteicējas pārsūdzētais lēmums atstājams negrozīts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, kā arī Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu,

nosprieda:

atstāt negrozītu Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2009.gada 12.marta lēmumu Nr. D57/10-6/1009 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr. 107210793).

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) I.Freimane

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese I.Freimane
Rīgā, 2010.gada 29.martā